

*"Passió de la flama, germanor  
que, a honor d'ofici, d'un grapat de terra  
n'has fet el vas de la tradició:  
Guardes, en forma viva de la gerra,  
l'esclat d'un nom on ha trobat saó  
la dinastia artística dels Serra.*

J.M.<sup>o</sup> López Picó

## DOS CERAMISTES D'UNA GRAN NISSAGA

Antoni Serra i Fiter (1869-1932) inicià una dedicació familiar a la ceràmica que, ara com ara, ha perdurat per tres generacions. El creador d'aquesta nissaga obrí el 1904 al Poble Nou un forn de porcel·lana i gres per col·laborar com a protagonista en els diferents moviments postmodernistes. D'aleshores ençà, els obradors dels Serra han anat canviant d'indret fins a arrelar definitivament a Cornellà, on llur activitat perdura entre els fills i nèts del gran artista d'una manera molt viva i propera a l'evolució dels esdeveniments i del gust.

L'obra que ara se'ns exposa correspon a un fill i a un nét del gran mestre, és a dir, a Josep Serra i Abella i a Jordi Serra i Moragas, respectivament. Ambdós, a la seva manera, i dins una fidelitat a les generacions a què pertanyen, han fugit de qualsevol anquilosament o reiteració estilística. Han estat fidels a la ceràmica, als seus encisos, al seu poder de captació, a la seva força exorcista, però han tractat de cercar respostes d'avui i d'ara a un art i a un ofici tan vells com l'home.

Josep Serra i Abella, format i sadollat dins el nostre Noucentisme, empra un particular tipus de decoració en la seva gerreria que respon a aquell esperit amable, de formes suaus i figures estilitzades amb volgut arcaisme, que prenen com a tema d'inspiració els aspectes més autèntics i característics del nostre país. Però com tot bon ceramista no es deixa endur pel pur formalisme, es preocupa palesament per la dimensió tècnica del seu treball. Es en el camp dels reflexos metàl·lics on ha assolit paletes fins ara inèdites, àdhuc pels àrabs. Una aportació seva important dins la tècnica de la ceràmica ha estat el desenrotllament dels *flamejats* on ha creat originals coloracions rogenques i púrpures fins ara no aconseguides.

Jordi Serra i Moragas també desenvolupa la seva recerca ceràmica en un doble camí formal-tècnic. Artista i dibuixant d'una banda, i gran expert de la química contemporània d'altra, fa confluïr en la seva obra aquests dos camps que sempre han estat els motors de l'especialitat. Artísticament ha incorporat als gerros, peces i objectes, aspectes del seu dibuix i tractaments i textures totalment abstractes. Darrerament, fins i tot, ha arribat a bugir formes retallades a partir d'uns ventres de gerra que arriben a perdre la seva dimensió funcional per esdevenir objectes escultòrics. Aquests són foradats, trepanats, encunyats, gravats, fins a aconseguir dimensions semblants a l'obra de Gargallo o formalismes tan agosarats com els de Gaudí. Pel que fa a la tècnica, amb majòliques a alta temperatura i textures granades amb un procés de gresificació, aconsegueix uns brillants i uns mats que només coccions a més de 1.000 graus permeten.

Malgrat que molts puguin pensar que la ceràmica ja ha estat molt treballada i que a Orient i a Occident ja s'ha fet gairebé tot, els Serra, amb aquest assortiment d'obra nova, ens demostren que, pel que fa a la ceràmica, encara es poden dir moltes coses, noves i originals.

Mentre hi hagi argila, aigua, foc, i homes, hi haurà éssers capaços de transformar les terres en obres d'art.

Daniel Giralt-Miracle